

ข่าวแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง Criminal Case Division For Persons Holding Political Positions

โดยงานประชาสัมพันธ์ แผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ฉบับที่ ๒ วันจันทร์ ที่ ๔ มีนาคม ๒๕๖๗

วันนี้ เวลา ๙.๓๐ นาฬิกา ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองได้อ่านคำพิพากษาคดีหมายเลขดำที่ อม.๒/๒๕๖๕ คดีหมายเลขแดงที่ อม.๕/๒๕๖๗ ระหว่าง คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ โจทก์ นางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร ที่ ๑ นายนิวัฒน์ธำรง บุญทรงไพศาล ที่ ๒ นายสุรนนท์ เวชชาชีวะ ที่ ๓ บริษัทมติชน จำกัด (มหาชน) ที่ ๔ บริษัทสยามสปอร์ต ซินดิเคท จำกัด (มหาชน) ที่ ๕ นายระวี โหลทอง ที่ ๖ จำเลย

คดีนี้เมื่อวันที่ ๒๘ มกราคม ๒๕๖๕ โจทก์ยื่นฟ้องว่า เมื่อเดือนสิงหาคม ๒๕๕๖ ถึงวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๕๗ จำเลยที่ ๓ ขณะดำรงตำแหน่งเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ดำเนินการเสนอโครงการ Roadshow ที่มีใช้กรณีเร่งด่วน โดยจำเลยที่ ๒ ขณะดำรงตำแหน่งรองนายกรัฐมนตรี ลงนามผ่านเรื่อง แล้วจำเลยที่ ๑ ขณะดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีใช้ดุลพินิจบิดผันสั่งอนุมัติงบกลาง โดยเจตนาร่วมกันกำหนดให้จำเลยที่ ๔ และที่ ๕ เป็นผู้รับจ้างจัดโครงการ โดยจำเลยที่ ๓ เสนอจำเลยที่ ๒ เพื่อขออนุมัติจัดจ้างการดำเนินการโครงการดังกล่าวโดยวิธีพิเศษ อันเป็นการใช้ดุลพินิจโดยมิชอบ นอกจากนี้จำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ ยังร่วมกันดำเนินการเพื่อให้คณะรัฐมนตรีมีมติยกเว้นการลงนามในสัญญาก่อนได้รับเงินประจำงวดทั้งที่ไม่เข้าเงื่อนไขอันจะได้รับการยกเว้น เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี จำนวนเงิน ๒๓๙,๗๐๐,๐๐๐ บาท โดยจำเลยที่ ๔ ถึงที่ ๖ เป็นผู้สนับสนุนการกระทำความผิด ขอให้ลงโทษจำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๑, ๑๕๗ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๒๓/๑ ประกอบพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๙๒ และพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๒, ๑๓ ลงโทษจำเลยที่ ๔ ถึงที่ ๖ ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๑, ๑๕๗ ประกอบมาตรา ๘๖ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๒๓/๑ ประกอบพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๙๒ ประกอบประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๘๖ และพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔, ๑๒, ๑๓ ประกอบประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๘๖ กับนับโทษจำเลยที่ ๑ ต่อจากโทษของจำเลยในคดีอาญาหมายเลขแดงที่ อม.๒๑๑/๒๕๖๐ ของศาลนี้

โจทก์ยื่นฟ้องกรณีไม่ปรากฏตัวจำเลยที่ ๑

จำเลยที่ ๓ ยื่นคำร้องขอให้วินิจฉัยชี้ขาดเบื้องต้นว่า ฟ้องโจทก์ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ขอให้สั่งไม่ประทับฟ้อง

องค์คณะผู้พิพากษามีคำสั่งไม่ประทับฟ้องข้อหาเป็นเจ้าพนักงานผู้มีหน้าที่จัดซื้อโดยใช้อำนาจในตำแหน่งโดยทุจริตตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๑ โดยเห็นว่าฟ้องโจทก์ไม่ได้บรรยายให้เห็นว่า จำเลยทั้งหกเป็นเจ้าพนักงานผู้มีอำนาจหน้าที่ดังกล่าว ส่วนข้อหาอื่นให้ประทับฟ้องไว้พิจารณา

โจทก์อุทธรณ์คำสั่งไม่ประทับฟ้องดังกล่าว

เมื่อวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๖๕ ที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกาโดยองค์คณะชั้นวินิจฉัยอุทธรณ์ พิพากษายืน

จำเลยที่ ๑ ไม่มาศาล ถือว่าจำเลยที่ ๑ ให้การปฏิเสธ ส่วนจำเลยที่ ๒ ถึงที่ ๖ ให้การปฏิเสธ

ศาลไต่สวนพยานโจทก์นัดแรกเมื่อวันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๖๖ นัดไต่สวนพยานจำเลยนัดสุดท้ายวันที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๖๖ คู่ความขอแถลงปิดคดีภายใน ๖๐ วัน

ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองวินิจฉัยว่า ปัญหาที่ว่า จำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ ดำเนินการนำงบกลางจำนวน ๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท มาจัดทำโครงการ Roadshow ขอบด้วยกฎหมายหรือไม่ เห็นว่า โครงการลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานระบบคมนาคมของประเทศ และโครงการ Roadshow เป็นการดำเนินการตามนโยบายที่รัฐบาลแถลงต่อรัฐสภา ซึ่งรัฐธรรมนูญบัญญัติให้รัฐสภาเท่านั้นตรวจสอบการกระทำของรัฐบาล ศาลจึงไม่มีอำนาจที่จะวินิจฉัยถึงดุลพินิจของฝ่ายบริหารในการกำหนดนโยบายดังกล่าว แต่การใช้งบประมาณเพื่อให้เป็นไปตามนโยบายของรัฐบาลนั้น ย่อมต้องปฏิบัติให้เป็นไปตามกฎหมายระเบียบและมติคณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้อง สำหรับคดีนี้มีมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ กำหนดแนวทางปฏิบัติกรณีขออนุมัติใช้เงินงบกลาง รายการเงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินและจำเป็น ดังนี้ ศาลย่อมมีอำนาจตรวจสอบขั้นตอนปฏิบัติว่าจำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ ได้ดำเนินการใดที่ไม่เป็นไปตามมติคณะรัฐมนตรีดังกล่าวอันถือเป็นการมิชอบด้วยกฎหมาย โดยมีเจตนาเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีและทางราชการ หรือโดยทุจริตหรือไม่

พยานหลักฐานได้ความว่า กำหนดเวลาเริ่มดำเนินโครงการ Roadshow เกิดขึ้นจากการพิจารณาร่วมกันของหน่วยงานต่าง ๆ ซึ่งมีใช่เป็นการตัดสินใจของจำเลยที่ ๑ เอง และมีได้กำหนดเวลากระชั้นชิดเพียงเพื่อให้เป็นเหตุอ้างใช้งบกลาง เมื่อกรณีไม่อาจใช้ทั้งงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๖ และงบประมาณรายจ่ายปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗ มาดำเนินโครงการ Roadshow ได้ตามที่ได้กำหนดเวลาไว้ ถือได้ว่าเป็นการกระทำในกรณีมีความจำเป็นและเร่งด่วนต้องใช้จ่ายงบประมาณ

ขณะที่จำเลยที่ ๑ มีคำสั่งอนุมัติงบกลางเมื่อวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๖ ยังไม่มีข้อสรุปที่ชัดเจนเป็นยุติว่า ร่างพระราชบัญญัติให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินเพื่อการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่งของประเทศ พ.ศ. ... ขัดต่อรัฐธรรมนูญ โครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการคมนาคมขนส่งของประเทศได้ผ่านการพิจารณาจากหน่วยงานฝ่ายบริหารและผ่านมติคณะรัฐมนตรีโดยไม่มีข้อทักท้วง ประกอบกับผู้อำนวยการสำนักงบประมาณมีความเห็นว่าเห็นสมควรที่นายกรัฐมนตรีจะอนุมัติงบกลางนี้ได้ กรณีย่อมมีเหตุผลเพียงพอให้จำเลยที่ ๑ เชื่อโดยสุจริตว่าสามารถอนุมัติได้ จึงฟังได้ว่า จำเลยที่ ๑ ได้ใช้ดุลพินิจกระทำไปบนพื้นฐานของข้อมูลและข้อเท็จจริงเท่าที่มีอยู่ในขณะนั้น

แม้ต่อมาศาลรัฐธรรมนูญจะมีคำวินิจฉัยที่ ๓ - ๔/๒๕๕๗ ว่า ร่างพระราชบัญญัติให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินฯ ตราขึ้นโดยไม่ใช้กรณีจำเป็นเร่งด่วน ก็เป็นเพียงการวินิจฉัยถึงความชอบของร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเท่านั้น ทั้งยังเป็นการวินิจฉัยภายหลังเกิดเหตุโดยมิได้วินิจฉัยถึงความรับผิดทางอาญา ซึ่งต้องพิจารณาจากพยานหลักฐานในคดีนี้ เมื่อจำเลยที่ ๑ ไม่อาจรู้ล่วงหน้าได้ว่าศาลรัฐธรรมนูญจะมีคำวินิจฉัยเป็นประการใด ย่อมถือไม่ได้ว่าจำเลยที่ ๑ มีเจตนาเล็งเห็นผลว่าโครงการ Roadshow ไม่อาจเกิดขึ้นได้อย่างแน่นอน แม้โครงการ Roadshow จะดำเนินการในพื้นที่เดียวกันกับโครงการกระทรวงคมนาคม แต่ก็เป็นเพียงพื้นที่ ๒ จังหวัดแรก ทั้งโครงการ Roadshow มีภารกิจครอบคลุมมากกว่า ถือไม่ได้ว่าเป็นโครงการที่ซ้ำซ้อนกัน

สำหรับจำเลยที่ ๒ ไม่ปรากฏว่าจำเลยที่ ๒ มีส่วนร่วมหรือแนะนำโดยมิชอบเพื่อให้จำเลยที่ ๑ อนุมัติงบกลางอย่างไร จำเลยที่ ๒ จึงเป็นแต่เพียงผู้ทำหน้าที่พิจารณาแล้วผ่านเรื่องเสนอไปยังจำเลยที่ ๑ ตามลำดับชั้นเท่านั้น ส่วนจำเลยที่ ๓ เพิ่งทราบว่าต้องขอใช้งบกลางจากการเสนอตามลำดับชั้นของข้าราชการผู้ปฏิบัติงาน จึงเป็นเพียงการดำเนินการตามหน้าที่เท่านั้น

ดังนั้น การที่จำเลยที่ ๒ และที่ ๓ เสนอให้จำเลยที่ ๑ อนุมัติใช้งบกลาง และจำเลยที่ ๑ อนุมัติใช้งบกลางจำนวน ๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท มาดำเนินการโครงการ Roadshow จึงไม่เป็นการฝ่าฝืนมติคณะรัฐมนตรี

ปัญหาต่อไปมีว่า จำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ ร่วมกันตกลงให้จำเลยที่ ๔ และที่ ๕ เป็นผู้รับจ้างจัดทำโครงการ Roadshow ไว้ล่วงหน้าตั้งแต่ก่อนเริ่มการจัดจ้างหรือไม่ เห็นว่า จำเลยที่ ๑ เป็นผู้สั่งการให้สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีจัดทำโครงการ Roadshow จึงเป็นเรื่องปกติที่จำเลยที่ ๑ จะสั่งให้แก้ไขรูปแบบของงาน จำเลยที่ ๑ มิได้เป็นผู้ริเริ่มให้จำเลยที่ ๔ และที่ ๕ เข้ามานำเสนองาน ไม่ปรากฏว่ารูปแบบงานได้กำหนดรายละเอียดคุณลักษณะเฉพาะอย่างใดที่เป็นการเอื้อประโยชน์แก่จำเลยที่ ๔ และที่ ๕ โดยเฉพาะเจาะจงหรือกีดกันผู้เสนอราคา รายอื่น ที่จำเลยที่ ๔ มีหนังสือถึงปลัดกระทรวงมหาดไทยขอความอนุเคราะห์ให้แต่ละจังหวัดอำนวยความสะดวก และจำเลยที่ ๑ เป็นประธานแถลงข่าวงานโครงการ Roadshow โดยมีพนักงานของจำเลยที่ ๔ และที่ ๕ ช่วยประสานงานกับสื่อมวลชน รวมทั้งจำเลยที่ ๔ เป็นผู้ออกแบบรูปแบบในการจัดงานแถลงข่าวและโลโก้สร้างอนาคตไทย ๒๐๒๐ นั้น ก็มีใช้เป็นการกระทำของจำเลยที่ ๑ และไม่ปรากฏว่าจำเลยที่ ๑ มีส่วนร่วมรู้เห็นเป็นใจหรือให้การรับรองการดำเนินการ ทั้งเป็นรายละเอียดในขั้นตอนการปฏิบัติงาน จึงไม่อยู่ในวิสัยที่จำเลยที่ ๑ จะทราบข้อเท็จจริงได้ทั้งหมด

สำหรับจำเลยที่ ๒ มิได้รับมอบหมายให้เป็นผู้รับผิดชอบโครงการ Roadshow โดยตรง

ส่วนจำเลยที่ ๓ นั้น ปรากฏว่าแนวทางการสรรหาเอกชนมาดำเนินการโครงการ Roadshow เป็นข้อสรุปร่วมกันของหน่วยงานต่าง ๆ โครงการของกระทรวงคมนาคมก็เคยจ้างเอกชนมาดำเนินโครงการ จึงไม่ใช่เรื่องที่ผิดปกติ การที่จำเลยที่ ๓ แจ้งให้จำเลยที่ ๔ และที่ ๕ ไปรวบรวมผลงานในอดีตมาเสนอ เป็นเรื่องที่จำเลยที่ ๓ ต้องรับผิดชอบตรวจสอบก่อนเสนอต่อที่ประชุม ทั้งการที่จำเลยที่ ๔ และที่ ๕ ก็จัดทำรูปแบบของงานมาเสนอต่อที่ประชุม เป็นการกระทำโดยเปิดเผยแก่บุคคลอื่นเป็นจำนวนมาก โดยจำเลยที่ ๓ มิได้กระทำการอันใดในลักษณะที่เป็นการชี้แนะหรือจูงใจหรือให้การสนับสนุนเป็นพิเศษ ทั้งข้อเท็จจริงได้ความว่าไม่มีบุคคลใดสั่งการให้เลือกจำเลยที่ ๔ และที่ ๕ เป็นผู้รับจ้าง

พยานหลักฐานทางใต้สวนจึงรับฟังไม่ได้ว่า จำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ กำหนดตัวบุคคลให้เป็นผู้รับจ้างไว้ล่วงหน้า

ปัญหาต่อไปมีว่า จำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ ปฏิบัติหน้าที่หรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับการอนุมัติจัดจ้างโครงการ Roadshow โดยวิธีพิเศษตามฟ้องหรือไม่ เห็นสมควรวินิจฉัยวงเงิน ๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ก่อนสำหรับจำเลยที่ ๑ นั้น ไม่ปรากฏว่าเข้าไปมีส่วนเกี่ยวข้องกับขั้นตอนการจัดซื้อจัดจ้าง ส่วนจำเลยที่ ๒ ไม่ปรากฏว่าจำเลยที่ ๒ เป็นผู้ริเริ่มให้ดำเนินการจัดจ้างโดยวิธีพิเศษ แต่เป็นการเสนอของเจ้าหน้าที่ตามลำดับชั้นโครงการ Roadshow กำหนดเริ่มดำเนินงานตั้งแต่วันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๕๖ และจำเลยที่ ๓ เสนอเรื่องต่อจำเลยที่ ๒ เมื่อวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ จึงไม่อาจใช้วิธีการประกวดราคา ทั้งหัวหน้าฝ่ายพัสดุ เกษียนข้อความรับรองว่าตรวจแล้ว ถูกต้องตามระเบียบพัสดุ กรณีมีเหตุเพียงพอให้จำเลยที่ ๒ พิจารณาได้ว่าเป็นงานที่ต้องกระทำโดยเร่งด่วน หากล่าช้าอาจจะเสียหายแก่ราชการ ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ ข้อ ๒๔ (๓) เช่นนี้ แม้จำเลยที่ ๒ สั่งอนุมัติภายในวันเดียวก็ไม่ถือว่าเป็นการใช้ดุลพินิจโดยมิชอบ กรณีจึงมีเหตุที่จะทำให้จำเลยที่ ๒ เชื่อโดยสุจริต จึงขาดเจตนาพิเศษเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี

สำหรับจำเลยที่ ๓ นั้น เห็นว่า ขั้นตอนการจัดซื้อจัดจ้างเป็นหน้าที่และอำนาจของจำเลยที่ ๓ ในฐานะหัวหน้าส่วนราชการ แต่เป็นกรณีการจัดซื้อจัดจ้างในวงเงินเกินอำนาจอนุมัติของจำเลยที่ ๓ จึงต้องเสนอจำเลยที่

๒ พิจารณา ดังนี้ การที่จำเลยที่ ๓ ไม่ได้เสนอเรื่องการจัดซื้อจัดจ้างต่อคณะกรรมการบูรณาการการประชาสัมพันธ์โครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อสร้างอนาคตประเทศไทย จึงมิใช่เป็นการใช้ดุลพินิจโดยมิชอบ ส่วนที่คณะกรรมการกำหนดราคากลางนำข้อเสนอราคาของจำเลยที่ ๔ มาใช้ในการกำหนดราคากลางนั้น เป็นการพิจารณาของคณะกรรมการกำหนดราคากลางเอง โดยไม่ปรากฏว่ามีการคบคิดกันฉ้อฉลหรือไม่สุจริต หรือมีผู้ใดสั่งการหรือแทรกแซงการกำหนดราคากลางและคณะกรรมการจัดจ้างโดยวิธีพิเศษให้ต้องเลือกจำเลยที่ ๔ เป็นผู้รับจ้างแต่อย่างใด ทั้งเมื่อจำเลยที่ ๓ ทราบเรื่องก็ยังมีคำสั่งให้ชะลอการจ่ายเงินค่าจ้างแก่จำเลยที่ ๔ และที่ ๕ ไว้ก่อน

ประการสำคัญที่สุดหลังเกิดเหตุรัฐประหาร เลขาธิการนายกรัฐมนตรี ก็มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบชั้น คณะกรรมการดังกล่าวก็เห็นว่าขั้นตอนการดำเนินโครงการ Roadshow เป็นไปตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ จึงอนุมัติเบิกจ่ายเงิน สอดคล้องกับที่คณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงความรับผิดชอบได้ตรวจสอบแล้ว พบว่าไม่มีเจ้าหน้าที่กระทำละเมิดต่อหน่วยงานของรัฐ จึงฟังไม่ได้ว่าจำเลยที่ ๓ ละเว้นการปฏิบัติหน้าที่

ส่วนโครงการ Roadshow อีก ๑๐ จังหวัด วงเงิน ๒๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ก็ไม่มีเวลาเพียงพอที่จะใช้วิธีการประกวดราคาได้ กรณีจึงมีเหตุผลเพียงพอให้จำเลยที่ ๒ เข้าใจได้ว่าการจัดจ้างโครงการ Roadshow อีก ๑๐ จังหวัด เข้าเงื่อนไขตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ ข้อ ๒๔ (๓) เช่นกัน

ปัญหาต่อไปมีว่า จำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ ร่วมกันดำเนินการให้มีการอนุมัติลงนามในสัญญาจ้างก่อนได้รับเงินประจำงวด โดยไม่ชอบด้วยพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๒ (ที่ใช้บังคับขณะเกิดเหตุ) หรือไม่ เห็นว่า ที่มาของการดำเนินการดังกล่าวมิใช่เกิดจากการกระทำเพื่อแก้ไขความผิดพลาดของจำเลยที่ ๓ เอง แต่การที่จำเลยที่ ๓ ต้องเสนอจำเลยที่ ๒ ลงนามในหนังสือไปยังเลขาธิการคณะรัฐมนตรี เพื่อเสนอเรื่องต่อคณะรัฐมนตรีนั้น เกิดจากความจำเป็นต้องปฏิบัติไปตามที่คณะกรรมการว่าด้วยการพัสดุ กรมบัญชีกลาง มีหนังสือแจ้ง และด้วยเหตุนี้ ย่อมเป็นเหตุผลให้จำเลยที่ ๒ จำเป็นต้องมีหนังสือไปยังเลขาธิการคณะรัฐมนตรี การกระทำของจำเลยที่ ๒ และที่ ๓ ในชั้นตอนนี้จึงมิได้เป็นการกระทำโดยมิชอบ

ส่วนที่จำเลยที่ ๑ และที่ ๒ ร่วมประชุมคณะรัฐมนตรีและลงมติเมื่อวันที่ ๗ มกราคม ๒๕๕๗ ด้วย ก็เพราะการอนุมัติให้ก่อนนี้ผูกพันก่อนได้รับอนุมัติเงินประจำงวด เป็นดุลพินิจและอำนาจของคณะรัฐมนตรี โดยเฉพาะตามพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๒ มาตรา ๒๓ วรรคสี่ ไม่ปรากฏว่าการใช้ดุลพินิจของจำเลยที่ ๑ และที่ ๒ ผิดกฎหมายหรือระเบียบ จึงฟังไม่ได้ว่าจำเลยที่ ๑ และที่ ๒ ใช้ดุลพินิจโดยมิชอบด้วยกฎหมาย

ปัญหาประการสุดท้ายมีว่า จำเลยที่ ๔ ถึงที่ ๖ ร่วมกันสนับสนุนจำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ ในการกระทำ ความผิดตามฟ้องหรือไม่ เมื่อข้อเท็จจริงทางไต่สวนรับฟังไม่ได้ว่าจำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๓ กระทำความผิดดังวินิจฉัยแล้ว จึงรับฟังไม่ได้ว่าจำเลยที่ ๔ ถึงที่ ๖ เป็นผู้สนับสนุนในการกระทำผิด ส่วนที่จำเลยที่ ๔ และที่ ๕ แบ่งจังหวัดเพื่อจัดทำงานนำเสนอ (Presentation) เป็นขั้นตอนก่อนกระบวนการจัดซื้อจัดจ้าง จึงไม่ถึงว่าเป็นการตกลงร่วมกันเสนอราคาตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔ ดังนั้น จำเลยที่ ๔ ถึงที่ ๖ จึงไม่มีความผิดตามฟ้อง

องค์คณะผู้พิพากษามีมติเอกฉันท์ให้พิพากษายกฟ้อง.